

VAELLA TARKOIN! Ef.5.15–20

Lukiessamme Jumalan sanaa saamme nähdä siellä useaan otteeseen sen, että Jumala tahtoo meidän vaeltavan tarkoin Hänen säädöstensä mukaan.

2.Kun.17:13-18 Herra oli varoittanut sekä Israelia että Juudaa. Kaikkien profeettojensa, jokaisen näkijän suulla hän oli sanonut: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa minun käskyjäni ja säädöksiäni koko sen lain mukaan, minkä olen antanut teidän isillenne ja ilmoittanut teille palvelijoitteni, profeettojen, suulla." Mutta he eivät kuunnelleet, vaan olivat niskureita kuten heidän isänsäkin, jotka eivät uskoneet Herraan, Jumalaansa. He hylkäsivät hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä kanssa, ja todistukset, jotka hän oli heille antanut. He seurasivat turhia jumalia ja tulivat kelvottomiksi, kun noudattivat ympärillään asuvien pakanoiden tapoja ja menoja, vaikka Herra oli kieltänyt heitä sitä tekemästä. He hylkäsivät Herran, Jumalansa, kaikki käskyt ja tekivät itselleen valettuja kuvia, kaksi vasikkaa. He tekivät itselleen myös aserapylväitä, kumarsivat kaikkea taivaan [tähti]joukkoa ja palvoivat Baalia. He panivat poikiaan ja tyttäriään kulkemaan tulen läpi, tekivät taikoja ja harjoittivat noituutta. He myivät itsensä tekemään sitä, mikä on paha Herran silmissä, ja vihoittivat hänet.

Niin Herra vihastui ankarasti Israeliin, ja hän poisti heidät kasvojensa edestä, niin ettei muuta jäänyt jäljelle kuin Juudan sukukunta.

Toisinaan oli ihmisiä, kuten vielä tänäänkin, jotka vaeltavat puolella sydämellä Herran tahdon mukaista tietä. Hän tahtoo nähdä ehyen ja koko sydämisen ihmisen joka tarkkaa tiensä suuntaa kaikessa. Puolella sydämellä vaeltaminen ei siis ole ollut koskaan mieleen Jumalalle. Tällaisia esimerkkejä löytyy Raamatun historiasta useita: 1.Kun.10:30-31:

"Niin Herra sanoi Jeehulle: 'Koska olet hyvin toimittanut sen, mikä oli oikein minun silmissäni, ja koska teit Ahabin suvulle minun mieleni mukaan, niin istukoot sinun poikasi Israelin valtaistuimella neljänteen polveen.' Jeehu ei kuitenkaan vaeltanut tarkoin, kaikesta sydämestään, Herran, Israelin Jumalan, lain mukaan. Hän ei luopunut Jerobeamin synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä."

2.Kun.18:11-12:

Assurin kuningas vei Israelin väkeä pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja sijoitti heidät Halahiin ja Haaborin, Goosanin joen rannoille, ja Meedian kaupunkiin. Tämä tapahtui, koska he eivät olleet kuulleet Herran, Jumalansa, ääntä, vaan olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaiken, mitä Mooses, Herran palvelija, oli käskenyt. He eivät olleet totelleet sitä eivätkä tehneet sen mukaan.

Ja edelleen 1.Kun.12:2-3:

"Jooas teki koko ikänsä sitä, mikä on oikein Herran silmissä, sillä pappi Joojada oli opettanut häntä. Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti niillä edelleen."

Vaikka Jumala kuritti kansaansa, he eivät vielääkään kääntyneet koko sydämestänsä seuraamaan Herraa.

Kuinka suuria ovatkaan olleet kaikki ne menetykset, joita israelilaiset joutuivat kokemaan luopumuksensa tähden!

1.Kun.13:27: Hän teki sitä, mikä oli paha Herran silmissä, ja vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. Hän ei luopunut niistä. Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän antoi heidät Hasaelin, Aramin kuninkaan, ja Benhadadin, Hasaelin pojan, käsiin koko siksi ajaksi. Mutta Jooahas lepytti Herraa, ja Herra kuuli häntä, sillä hän näki israelilaisten kärsimän sorron, kun Aramin kuningas sorti heitä. Herra antoi Israelille vapauttajan, ja he pääsivät aramilaisten käsistä. Niin israelilaiset asuivat majoissaan kuten ennenkin. He eivät kuitenkaan luopuneet Jerobeamin suvun synneistä, joilla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsivat niissä. Aserakin jäi paikoilleen Samariaan. Herra ei jättänyt Jooahalle väkeä enempää kuin 50 ratsumiestä, 10 sotavaunua ja 10.000 jalkamiestä. Aramin kuningas oli hävittänyt [hänen sotajoukkonsa miehet], pannut heidät tomuksi, niin kuin puitaessa tulee tomua.

Mitä "tarkoin vaeltaminen" on tänään - aikana, jolloin ei enää suoriteta uhrimenoja mullikoineen ja kyyhkysineen? Miten voin tänään vaeltaa tarkoin Jumalani edessä? Mitä Jumala tahtoo minulta? - Näihin kysymyksiin löydämme uuden testamentin puolelta satoja vastauksia.

Ehkä keskeisin ajatus on koottu lauseeseen: "varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta." (Jaak.1:27) Juuri tämä maailmallinen henki luo epäuskoa ja houkuttaa ihmistä turmelukseen. Uskovaisina meidän tulisi rohkeasti vetäytyä maailman lähteiden luota etsien tilalle puhdasta ja pyhää, raikasta ja virvoittavaa lähdeä Jumalasta.

Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee. Sananl.4:23

Kun jokunen vuosi sitten luovuimme perheenä televisiosta sen ohjelmien saastaisuuden vuoksi, koimme sen hyväksi asiaksi Jumal-suhteellemme. Se siunaus, mikä maailmasta erottautumisesta on tullut osaksemme, on ollut ylenpalttista! Ollenkaan liioittelematta voimme perheenä sanoa niin. Kaikkea on ollut yllin kyllin, ja aina vaikeuksien tullen, olemme saaneet kääntyä Jumalamme puoleen. Hän on vastannut miltei välittömästi ja osoittanut ihmeellistä rakkauttaan.

- Haluan kiittää jokaista, joka on siunannut perhettäni. Sitä olemme tarvinneet ja sitä olemme saaneet!

"kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat." Room.8:28

Toinen asia "tarkoin vaeltamisessa" on suunta - eli mihin vaellamme.

Jeesus, kutsuessaan meitä luokseen, sanoi; "tule, ja seuraa Minua"! Ja jättäessään meidät vaeltamaan taivastietä, Hän sanoi;

"Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille." (Mark.16:15)

Eli Jeesusta seuraten voimme mennä Julistamaan evankeliumia kaikkeen maailmaan. Se sinun maailmasi voi olla hieman pienempi, kuin jonkun toisen. Ehkä sinulla ei ole mahdollisuutta lähteä Afrikkaan tai muualle lähetyskentille, mutta sinulla on pienet lapset

ympärilläsi. Tai ehkä kenties olet töissä toisen palveluksessa, opiskelet tai tapaavat ihmisiä omassa pienessä ympyröissäsi. Rakasta heitä Jumalan armon ja Hyvän Hengen lähettämällä. Anna heidän nähdä kasvoiltasi Jeesuksen lempeyttä ja silmistäsi iankaikkista Jumalan lasten iloa!

Raamattu kehottaa juuri tällaiseen vaellukseen puhuen "helläsydämisestä veljesrakkaudesta" (Room.12:10) ja siitä, että meidän tulisi heittää pois kiukku ja muut likaiset asiat, haureudet, valheet, vilpillisyydet ja jne.

Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisinä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä. Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte. Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kieltensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. 1.Piet.3:8-11

Sen tilalle saamme ottaa "toinen toisensa kunnioittamista" - vieläpä niin, että kilpailisimme siinä. (Room.12:10)

Jumalan sana opettaa meitä selkeästi, kuinka Herra siunasi sen, joka vaelsi Hänen tahtonsa mukaan. Siitä siunauksesta sai osansa koko kansakunta.

2.Kun.18:3-8 Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan kuten hänen isänsä Daavid oli tehnyt. Hän poisti uhrikukkulat, murskasi patsaat, hakkasi maahan asera-pylvään ja löi palasiksi vaskikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt. Niihin aikoihin asti israelilaiset olivat näet polttaneet sille uhreja. Sitä kutsuttiin Nehustaniksi.

Hiskia turvasi Herraan, Israelin Jumalaan, niin ettei kukaan ollut hänen kaltaisensa kaikista hänen jälkeläisistään Juudan kuninkaista eikä niistä, jotka olivat olleet ennen häntä.

Hän pitäytyi Herraan eikä luopunut hänestä, vaan noudatti hänen käskyjään, jotka Herra oli antanut Mooselle.

Herra oli Hiskian kanssa. Hän menestyi kaikessa, mihin ryhtyi. Hän sanoutui irti Assurin kuninkaan alaisuudesta.

Saaden voiton filistealaisista hän valtasi heidän alueensa Gassaan asti, sekä vartiotornit että varustetut kaupungit.

2.Kun.17:6-14 Hoosean 9. hallitusvuotena Assurin kuningas [Sargon II] valloitti Samarian ja vei Israelin kansaa pakkosiirtolaisuuteen Assuriin. Hän asetti heitä asumaan Halahiin ja Haaborin, Goosanin joen rannoille sekä Meedian kaupunkiin. [Teettämässään kirjoituksessa Sargon II sanoo vieneensä Samariasta ym. kaupungeista pakkosiirtolaisiksi 27.290

israelilaista, siis vain pienen osan kansasta.] Näin tapahtui, koska israelilaiset olivat tehneet syntiä Herraa, Jumalaansa vastaan, joka oli johdattanut heidät pois Egyptin maasta, faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä, ja koska he palvoivat muita jumalia. He vaelsivat niiden kansojen säädösten mukaan, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten tieltä, ja tekivät samaa kuin Israelin kuninkaat. Israelilaiset olivat tehneet Herraa, Jumalaansa vastaan sellaista, mikä ei ole oikein. He olivat rakentaneet itselleen uhrikukkuloita kaikkiin kaupunkiinsa, sekä vartiotornien luo että varustettuihin kaupunkiin. He olivat pystyttäneet itselleen [Baalin] patsaita ja asera-pylväitä jokaiselle korkealle kummulle ja jokaisen vihreän puun alle. He olivat polttaneet uhreja kaikilla uhrikukkuloilla, kuten olivat tehneet ne kansat, jotka Herra oli karkottanut heidän tieltään. Näin he olivat harjoittaneet pahuutta ja vihoittaneet Herran. He olivat palvoneet kivijumalia, vaikka Herra oli heille sanonut: "Älkää tehkö sitä." Herra oli varoittanut sekä Israelia että Juudaa. Kaikkien profeettojensa, jokaisen näkijän suulla hän oli sanonut: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa minun käskyjäni ja säädöksiäni koko sen lain mukaan, minkä olen antanut teidän isillenne ja ilmoittanut teille palvelijoitte, profeettojen, suulla." Mutta he eivät kuunnelleet, vaan olivat niskureita kuten heidän isänsäkin, jotka eivät uskoneet Herraan, Jumalaansa.

Tarkoin vaeltaminen ei ole niin ikään tekopyhää hurskastelua. Ei ole tarkoitus, että alkaisimme esittää vaelluksemme tekoja, ikään kuin ne olisivat itseisarvoja. Ne ovat vain työvälineitä, joilla voimme osoittaa toinen toisillemme sitä Jumalan rakkautta, joka on vuodatettu Pyhän Hengen kautta sisimpäämme.

Siinä ollen ja kulkien uskon tietä voimme tarkoin vaelttaa Herramme viitoittamaa tietä. Ne ovat asioita, jotka tuovat Jumalan hyvyyttä omaan "kaikkeen maailmaan."

Ef.5.15-20"Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmät, vaan niin kuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sen tähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on. Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytyykää Hengellä, puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.